

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie, Miron Aliona,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2022, în cauza penală în privința lui,

Ungureanu Sergiu xxxxx, născut la xxxxx..

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.01.2019 – 03.08.2020;
Instanța de apel: 15.07.2021 – 23.05.2022;
Instanța de recurs: 16.11.2022 – 24.10.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03 august 2020, Ungureanu Sergiu învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal, a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În temeiul prevederilor art.390 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a considerat reabilitat Ungureanu Sergiu.

Măsura preventivă aplicată în privința Ungureanu Sergiu, obligarea de a nu părăsi țara, a încetat de drept.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, potrivit rechizitoriului Ungureanu Sergiu, este învinuit în aceia că, el, aproximativ în luna xxx, cunoscând despre faptul că la data de xxx în Piața Marii Adunări Naționale din municipiul Chișinău urma să aibă loc acțiuni de protest organizate de partide politice din Republica Moldova, a elaborat un plan bine determinat de activitate infracțională, cu scopul și intenția unică de a organiza dezordini în masa, în următoarele circumstanțe.

Ungureanu Sergiu, aflându-se într-o locație la moment nestabilă de organul de urmărire penală din mun. Chișinău, deținând un cont virtual cu numele „Sergiu Ungureanu” pe site-ul www.facebook.com, care reprezintă o platformă de comunicare on-line în rețeaua electronică internet, la data de xxx, a inițiat o sesiune în direct (on-line), numind-o „Teoria protestelor Lecția practică nr 1”, la data de xxx a inițiat o sesiune în direct (online), numind-o „Teoria protestelor, lecția practică 2, apărarea activă”, și la data de xxx, orele xxx a inițiat o sesiune în direct (on-line), numind-o „Teoria protestelor, partea 3 apărarea activă”, prin care a filmat trei filmulețe video, în care se reprezintă pe sine alături de o tablă interactivă, ținând discursuri, din conținutul cărora rezultă chemări la participarea activă la dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței față de persoane și reprezentanții autorităților, la nesupunere

violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților, prin folosirea diverselor obiecte la anihilarea rolului reprezentanților statului implicați la menținerea ordinii publice la acțiunile de protest ce urmau să aibă loc la data de xxxx.

Din analiza filmulețelor menționate, a fost stabilit că, Ungureanu Sergiu promova modul violent de desfășurare a protestelor, prin împiedicarea reprezentanților autorităților publice de la desfășurarea măsurilor de menținere a ordinii publice, prin atacarea colaboratorilor de poliție și aplicarea violenței față de aceștia (lovituri cu picioarele și pumnii), prin deposedarea acestora de mijloacele speciale deținute (scuturi, căști, bastoane de cauciuc) și folosirea acestora față de ei, deteriorarea uniformei și crearea unor condiții imposibile de executare a misiunii de asigurare a ordinii publice prin utilizarea diverselor obiecte (frânghii, sticle de plastic umplute cu lichide, bețe).

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, conștientizând urmările ce pot surveni în rezultatul acestora, Ungureanu Sergiu a salvat și plasat fișierele video, care conțin chemări la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordine în masă, pe pagina profilului cu numele „Sergiu Ungureanu” pe site-ul www.facebook.com, acestea fiind vizualizate și comentate de un șir de utilizatori ai platformei virtuale date.

Astfel potrivit învinuirii, Ungureanu Sergiu a fost învinuit că, prin acțiunile sale intenționate a comis dezordine în masă, *adică chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordine în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, deci a comis infracțiunea prevăzută de art.285 alin.(3) Cod penal.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Petrușca Sergiu, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanța, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ungureanu Sergiu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, reieșind din probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată, fapta incriminată lui Ungureanu Sergiu cuprinde toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal. Sentința de judecată a fost emisă ca rezultat a unei aprecieri incorecte a acestor probe, or, raportând competențele de autoritate investită cu atributul de apreciere a probelor în conformitate cu propria convingere, formată, în corespundere cu prevederile art.27 alin.(1) Cod penal, în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanța de judecată în persoana judecătorului, urma să emită o sentință legală, întemeiată și motivată.

A susținut că, nu sunt contestate constatările instanței precum că infracțiunea prevăzută de art.285 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul adresării chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților sau la dezordine în masă, ori la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, cu condiția că aceste chemări au fost percepute adecvat de către destinatari. În acest context, instanța a considerat ca acest fapt nu a putut fi confirmat, or, de către inculpat nu au fost expuse careva chemări, ci doar modalitatea de protecție împotriva violenței.

A invocat că, instanța a concluzionat că, în imaginile video inculpatul menționează despre faptul cum să protejeze persoanele ce participă la protest, în cazul aplicării violenței de către forțele de ordine, precum și că instanța nu a constatat decât informația privind modalitatea de apărare a protestatarilor în urma eventualei aplicări a forței din partea organelor de forță. Din relatările instanței se constată că, totuși prin adresările sale, Ungureanu Sergiu în fond a efectuat „chemări” dar nu în sensul infracțiunii de dezordine în masă, dar în sens de apărare a participanților la manifestație, ceea ce poate fi calificată ca o apreciere subiectivă a instanței, or, aceasta se combate prin probe legal administrate.

A relevat că, instanța de judecată nu a pus în discuție și a evitat de a da apreciere probei cu declarațiile martorului Chiorescu Stanislav, specialist și formator al acțiunilor polițiștilor antrenați în menținerea ordinii publice, mai exact acesta deține calitatea de Șef Serviciu formare profesională din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare. Potrivit acestuia, prin declarațiile depuse la urmărirea penală susținute în instanța de judecată, dlui a remarcat că tehnicile descrise în secvențele video pot împiedica misiunea de asigurare și restabilire a ordinii publice, ba chiar mai mult în cazul protestelor din xxx, după cum a făcut referință autorul (Ungureanu Sergiu), aceste tehnici sau văzute eficiente în defavoarea structurilor de forță, fapt ce a pus în pericol viața și integritatea corporală a angajaților subdiviziunilor MAI, au dus la deposedarea de mijloace speciale inclusiv tactica abordată la restabilirea ordinii publice. Procedeele de rezistență împotriva polițiștilor în cazul intervenției în forță prin ”legatul funiilor” la înălțimi de 20-30 cm , ”înfiptul obiectelor ascuțite ca pârgii de fixare a funiilor”, utilizarea „lanțurilor”, „Vopsirea vizorului căștilor de protecție” reprezintă elemente care pe lângă faptul că sunt acțiuni premeditate de opunere a rezistenței îndeplinirii atribuțiilor poliției, acestea pot provoca leziuni corporale atât polițiștilor aflați în misiune cât și participanților la manifestații. Prin acțiunile descrise, persistă pericolul nemijlocit de atentare la securitatea personală a angajatului poliției, prin apropierea presupusului delincent, după ce a fost somat să se oprească și/sau să ocupe o poziție inofensivă ori în cazul unui atac armat, de subiectul legii (Ungureanu Sergiu) la o distanță care, potrivit circumstanțelor apărute, generează un pericol real pentru viața și sănătatea acestuia.

A invocat că, potrivit prevederilor art.4 a Legii nr.320 din 27.12.2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării. Astfel, utilizarea acestora în timpul întrunirilor în masă reprezintă un risc evident, or prevederile articolului nr.8 al Legii nr.26 ”Cu privire la întruniri” spune expres că ” Sunt interzise întrunirile prin care se urmărește: îndemnarea la război de agresiune, la ură națională, rasială, etnică sau religioasă; incitarea la discriminare sau violență publică; subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a țării, săvârșirea infracțiunilor, încălcarea ordinii sau organizarea tulburărilor în masă, încălcarea moralității publice, a drepturilor și a libertăților altor persoane ori punerea în pericol a vieții sau a sănătății acestora sunt interzise.”

A remarcat că, urmare a intervenției Poliției în cazurile în care se impune restabilirea ordinii publice prin dispozitive tactice de restabilire a ordinii publice, toate elementele teoretice redate în secvențele Video, fiind aplicate în practică reprezintă un pericol real din punct de vedere tactic, deoarece toate sugestiile redate în elaborarea ”teoriei protestelor” (de către inculpatul Ungureanu Sergiu) nemijlocit cu executarea acestora, duc nemijlocit la dezordini în masă, la provocări și altercații între forțele de ordine și participanții la întruniri.

Suplimentar la cele invocate, a relevat că, în cadrul audierii în fața instanței de judecată, martorul Chiorescu Stanislav a declarat că pe Ungureanu Sergiu nu-l cunoaște, dar el este persoana care a apărut în rulajele video de pe rețeaua Facebook. Având calitatea de formator a ordinii publice s-a expus că acele procedee descrise de Ungureanu Sergiu sunt în defavoarea asigurării ordinii publice și îngreunează menținerea ei. La general acele tehnici propuse de Ungureanu Sergiu au fost aplicate în timpul protestelor din perioada xxxx și sunt în defavoarea menținerii ordinii publice și reprezintă un pericol pentru securitatea atât a polițiștilor cât și a manifestațiilor. În calitate de formator, instruieste tot spectrul de polițiști implicați în procesul de menținere și restabilire a ordinii publice. Utilizarea lanțurilor, funiilor la o înălțime predispusă pentru împiedicarea polițiștilor și vopsirea vizierelor, aplicarea loviturilor peste

mâini și picioare, constituie un pericol pentru viața și sănătatea polițiștilor. În momentul manifestațiilor, în fața polițiștilor se află și personal îndreptați spre ținerea de dialog și discuții cu manifestanții întru evitarea violențelor. Totodată în fața cordonului de polițiști se află copii pașnici care în rezultatul folosirii mijloacelor speciale de violență, aceștia pot avea de suferit. Funiile aplicate la nivelul picioarelor pot duce la căderea polițiștilor peste mulțime. Efectul de „turmă” este imprezvizibil și poate duce la urmări grave, lucru care a fost văzut la protestele din xxx din spatele Parlamentului Republicii Moldova și acestea vorbesc despre acest pericol. În conformitate cu atribuțiile polițienești în timpul manifestațiilor, polițiștii sunt pentru asigurarea menținerii ordinii și nu pentru aplicarea forței asupra manifestanților. Aplicarea forței este o măsură extremă indicată în Legea nr.26 ”Cu privire la întruniri” îndreptată doar pentru restabilirea ordinii de drept. În procesul de organizare a unui eveniment, grupul de lucru din polițiști și organizatorii manifestațiilor se informează despre drepturile și obligațiile indicate în Legea despre manifestații. În Lege este indicat că nu sunt permise violențele.

A specificat faptul că, cele propuse de Ungureanu Sergiu, incitau la violente împotriva polițiștilor și sunt chemări la nesupunere și violență pentru că Ungureanu Sergiu a specificat că dacă vor fi aplicate vor fi mai protejați față de polițiști. Martorul a mai indicat că deține studii de educație fizică și sport și a trecut cursuri de folosire a tacticilor de bază a poliției. Părerea sa despre acțiunile propuse de Ungureanu Sergiu sunt date ca specialist în domeniu și nu este o concluzie subiectivă. În xxxx au avut loc manifestații cu procedee asemănătoare propuse de Ungureanu Sergiu care s-au calificat ca periculoase. Imaginile sau prezentat de organul de urmărire penală, suplimentar, au fost vizualizate personal pe rețelele de socializare până la audiere. Niciodată polițiștii nu sunt predispuși pentru aplicarea violenței.

Evident că, persoana din rulajele video este Ungureanu Sergiu și acesta făcea îndemne pentru violențe. Poliția este îndreptată la manifestații nu pentru aplicarea forței. Nu a văzut alte video asemănătoare cu cele descrise de Ungureanu Sergiu și nici nu le-a dat apreciere.

A considerat că, sunt chemări la violențe prin îndemnul de deposedare a polițiștilor de mijloace speciale, de aplicare a loviturilor și folosirea funiilor. Însă, la adoptarea sentinței de achitare, instanța a dat o apreciere incorectă probelor, care în esență dovedesc neîndoiește comiterea infracțiunii imputate.

A invocat că, din relatările lui Ungureanu Sergiu în cele trei rulaje video se stabilește cert că dlui îndeamnă (cheamă) eventualii protestatari care vor participa la xxxx la protest, să manifeste un comportament agresiv față de autoritățile publice și nu în scop de apărare, dar în scop de atac. Scopul de atac sau provocare la atac se găsește chiar în sintagmele prin care Ungureanu S. indică că polițiștii vor ataca, dar ca să nu atace, voi trebuie, voi faceți, cumpărați, legați, folosiți-l, luați, bateți, legați, să-i lipsiți, veniți și udați, trebuie să-i udați.... Totodată, din relatările enunțate se poate concluziona că Ungureanu Sergiu, prin îndemnul de a folosi frânghii care sunt destinate pentru aplicarea leziunilor la nivelul genunchilor, pot provoca căderi și rănirea polițiștilor, din bastoanele fagurilor de a le folosi pentru iarăși a împiedica mișcarea polițiștilor precum și prin aceleași frânghii pot fi folosite în calitate de lațuri pentru preluarea bastoanelor și scuturilor polițiștilor, toate împreună sunt procedee propuse pentru provocarea violenței asupra polițiștilor și opunerea rezistenței față de cerințele legale a polițiștilor ceia ce și constituie latura obiectivă a infracțiunii incriminate – a comis chemare la nesupunere violentă a cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor.

A reiterat că, conform articolului nr.8 al Legii nr.26 „Cu privire la întruniri” sunt reglementate normele de respectat în cadrul întrunirilor din partea manifestanților și anume că, sunt interzise întrunirile prin care se urmărește: îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, etnică sau religioasă; incitarea la discriminare sau violență publică; subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a țării, săvârșirea infracțiunilor, încălcarea ordinii publice sau organizarea tulburărilor în masă, încălcarea moralității publice, a drepturilor și a libertăților altor persoane ori punerea în pericol a vieții sau a sănătății acestora

sunt interzise. Conform rulajelor video care au o întindere de 16 minute și 26 secunde, de 19 minute și 53 secunde și respectiv 10 minute și 07 secunde, acțiunile de îndemnare la aplicarea rezistenței sau opunerea violentă asupra cerințelor legale a autorităților ce mențin ordinea publică, provoacă un sentiment de încredere a eventualelor manifestații față de aceia că numai aplicarea violenței este un act necesar în preluarea controlului în stat, mai mult ca atât felul de vorbire, comportament, anturajul atelierului de lucru a lui Ungureanu S. impune încrederea că acesta acționează cu seriozitate, iar pronunțarea faptului că lucrarea este una de tip pamflet, în circumstanțele în care nu se regăsesc acțiunii hazlii, satirice, este doar o metodă folosită pentru a induce în eroare autoritățile publice menite să combată aceste fapte ilegale a dezordinii în masă. Invocă, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.08.2018.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2022, s-a respins ca nefondat apelul și s-a menținut sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Ungureanu Sergiu, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare a lui Ungureanu Sergiu, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal, cu atât mai mult că prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel examinând probatorul administrat, a constatat că acuzatorul de stat a pus la baza învinuirii lui Ungureanu Sergiu următoarele probe: declarațiile martorului Chiorescu Stanislav; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.08.2018 (f.d.58-59); procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 22.08.2018 (f.d.60-79); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.12.2018 (f.d.81-84); proces-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 10.12.2018; procesul-verbal privind consemnarea acțiunilor efectuate și circumstanțelor constatate din 20.08.2018 (f.d.89).

Astfel, instanța de apel analizând aceste probe, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, a considerat că acestea din urmă nu demonstrează vinovăția inculpatului Ungureanu Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal, iar în contextul dat, prima instanță a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că fapta incriminată lui Ungureanu Sergiu nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal.

Referitor la elementele infracțiunii prevăzută de art.285 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a reiterat că, infracțiunea, constă în chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor. Obiectul juridic special al infracțiunii în cauză îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea adresării chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților sau la dezordini în masă, ori la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor. Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (3) art. 285 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de adresare a chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților sau la dezordini în masă, ori la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor. Această acțiune are următoarele trei modalități normative: 1) adresarea chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților; 2) adresarea chemărilor la dezordini

în masă; 3) adresarea chemărilor la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor. După cum se poate observa, în cazul celor trei modalități diferite obiectul chemărilor.

Adresarea chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților au ca obiect săvârșirea unor acțiuni fizice active de împotrivire. Ignorarea cerințelor reprezentanților autorităților de a înceta activitatea infracțională nu constituie opunere de rezistență, numai intervenția în vederea curmării acțiunilor reprezentanților autorităților, presupunând aplicarea violenței împotriva acestora, se consideră nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților în accepțiunea dispoziției de la art.285 alin.(3) Cod penal. În această ipoteză, cerințele reprezentanților autorităților trebuie să fie legitime. Adresarea chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor nelegitime ale reprezentanților autorităților nu intră sub incidența prevederii de la art.285 alin.(3) Cod penal. Adresarea chemărilor la dezordini în masă reprezintă așa-numita „instigare calificată” în raport cu cele săvârșite de subiectul infracțiunii prevăzute la art.285 alin.(2) Cod penal. Fapta celui care comite „instigare calificată” este asimilată faptei autorului infracțiunii, în consecință, în ipoteza de adresare a chemărilor la dezordini în masă, nu este necesară referirea suplimentară la alin.(4) art.42 și la alin.(2) art.285 Cod penal.

Astfel, adresarea chemărilor la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor presupune determinarea altor persoane să aplice violența împotriva unor terți, dacă nu se atestă nici adresarea chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților, nici adresarea chemărilor la dezordini în masă. Nu orice incitare la violență trebuie considerată adresare a chemărilor la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor în sensul art.285 alin.(3) Cod penal.

Luând în considerare denumirea art.285 Cod penal, dezordinile în masă sunt acel anturaj în care se realizează adresarea chemărilor la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor. Cu alte cuvinte, adresarea chemărilor la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor se comite în legătură directă sau indirectă cu dezordinile în masă, nu în legătură cu alte evenimente. În alt context, se consemnează că toate cele trei modalități normative, care s-au examinat supra, presupune adresarea unui apel oral, scris, foto, video sau de alt gen, având un caracter de incitare, pe calea fumizării acestuia către public, unui grup cuprinzând un număr indeterminat de persoane. Adresarea chemărilor se face prin expedierea de mesaje SMS, prin utilizarea rețelelor de socializare, într-un discurs public, prin difuzarea de foi volante, prin afișarea de inscripții în locuri publice sau pe alte asemenea căi. Chemările pot avea un caracter implicit sau explicit, direct sau indirect, evident sau insidios. De asemenea, ele pot presupune îndemnarea, adresarea de rugăminți, promiterea de recompense, abuzul de autoritate etc.

Astfel, explicația cuvântului de „chemare” – este invitare sau invitare făcută printr-un semn, un gest, un semnal. Convocare (cu caracter oficial) la o întrunire, o manifestare publică, în fața unei instanțe judecătorești sau a unei autorități de stat. Exprimare orală sau în scris a dorinței cuiva ca cineva să vină aproape sau într-un anumit loc. Îndemn de a participa la o acțiune, la un fapt. Element ne constatat în fapta lui Ungureanu Sergiu. Or, pentru a califica fapta, urma a fi constatat latura obiectivă, și anume chemarea la chemări de nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților; chemări la dezordini în masă sau chemări la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, din imaginile video nefiind constatată aceasta latură care este un elementul principal de calificare a infracțiunii în conformitate cu art.285 alin.(3) Cod Penal.

Mijlocul de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art.285 alin.(3) Cod penal, poate fi oricare, inclusiv mijlocul de informare în masă. Infracțiunea analizată este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul adresării chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților sau la dezordini în masă, ori la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, cu condiția că aceste chemări au fost percepute adecvat de către destinatari.

Instanța de apel a relevat că, faptul perceperii adecvate de către destinatari a adresărilor, chemărilor la nesupunere și violență activă împotriva cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților sau la dezordini în masă, nu a putut fi confirmat, or, din probatoriul administrat nu au fost expuse careva chemări din partea inculpatului în acest sens, ci doar modalitatea de protecție împotriva violenței.

Astfel având în vedere că lipsește unul din elementele infracțiunii și anume latura obiectivă, instanța de apel a considerat că nu pot fi încadrate acțiunile inculpatului conform art.285 alin.(3) Cod penal, „dezordini în masă, adică chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor”. Iar instanța nu se va mai expune în continuare la următoarele elemente constitutive ale infracțiunii, care urma a fi stabilite pentru încadrare. Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.285 alin.(3) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt: năzuința făptuitorului de a-și înlesni activitatea infracțională; interesul material presupunând executarea unei comenzi în schimbul unei remunerații materiale etc. Subiectul infracțiunii prevăzute la art.285 alin.(3) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

Instanța de apel a constatat că, acuzatorul de stat a incriminat lui Ungureanu Sergiu comiterea dezordinii în masă, adică chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, inculpatul, justificat și legal a fost achitat, iar în cazul respectiv, acuzatorul de stat nu a adus careva argumente plauzibile ce ar servi temei de casarea sentinței de achitare, din care motiv, cererea de apel urmează a fi respinsă. Or, în conformitate cu prevederile art.8 alin.(1) Cod de procedură penală „Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.”

Conform normelor codului de procedură penală și CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecătii, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art.6 par.2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

La fel, instanța de apel a reținut că, potrivit jurisprudenței CEDO, se statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr.21534/05, 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art.6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct.56, seria A nr.35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct.37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr.34619/97, pct.96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art.6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct.25 și urm., seria A nr.62, și Didu).

Potrivit jurisprudenței naționale și a CEDO, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (hotărârile CEDO Popovici

împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60).

Mai mult, în hotărârea CEDO emisă în cauza Vetrenko contra Moldovei, (Cererea nr.36552/02), Curtea a stabilit că nu este rolul său de a reexamina circumstanțele cauzei, care deja au fost apreciate de instanțele naționale, sau de a acționa în calitate de „a patra instanță” și să decidă asupra vinovăției sau nevinovăției reclamantului. În schimb, Curtea este menită să verifice dacă procedurile în întregime au fost conforme cu cerințele Articolului 6 din Convenție. Astfel, unul din standardele Articolului 6 este că în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă sfera argumentelor asupra cărora instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil. Privită ca o garanție procedurală în contextul unui proces penal în sine, prezumția de nevinovăție impune exigențe în ceea ce privește, printre altele, sarcina probei (cauza Cedo Barberă, Messegue și Jabardo v. Spania. 6 decembrie 1988, § 77).

Instanța de apel a considerat că, în cazul respectiv, partea acuzării nu a prezentat probe directe care să dovedească faptul că Ungureanu Sergiu, a comis fapta manifestată prin dezordini în masă, adică chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor.

Curtea Europeană, în cauza „Prince Hans-Adam de Liechllenslein c/Allemagne din 12.07.2001”, menționează că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art.6 CEDO au tocmai acest scop: - efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: - adoptarea în ordinea juridica interna a masurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare - realizării acestei obligații. Judecătorul, apreciind circumstanțele cauzei, nu trebuie să se refere la verosimilitatea sau ne verosimilitatea lor, dar trebuie să aprecieze veridicitatea acestora reieșind din toate probele administrate. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanța și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea recursului procurorul invocă că, instanța de apel a descris probele administrate de către partea acuzării la etapa cercetărilor judecătorești în instanța de fond și apel însă la fel ca și prima instanță nu le-a supus unei analize ample în ordinea stabilită la art.101 Cod de procedură penală, pe fiecare în parte din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel urma să de-a o explicație motivată acestui aspect și să clarifice dacă argumentele invocate de către procurorul apelant privind utilitatea, pertinenta și admisibilitatea probelor sânt întemeiate și dacă aceste probe dovedesc sau nu vinovăția inculpatului Ungureanu Sergiu în corelație cu cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală.

Astfel, instanța de apel a desconsiderat prevederile imperative reținute la art.101 alin.(4) Cod de procedură penală potrivit cărora instanța de judecată este obligată să pună la baza

hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și a motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate

instanța de apel a încălcat nemotivat prevederile art.394 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală potrivit căreia, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului cu indicarea motivelor prin care instanța respinge probe aduse în sprijinul acuzării.

Instanța de apel greșit a interpretat legea substanțială prin eșuarea de a stabili aspecte importante ale comportamentului prejudiciabil al inculpatului Ungureanu Sergiu.

Astfel, așa cum rezultă din conținutul părții descriptive a sentinței, prima instanță și-a întemeiat soluția privind achitarea inculpatului Ungureanu Sergiu prin lipsa în acțiunile acestuia a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii. Judecând după conținutul părții descriptive a deciziei recurate, instanța de apel și-a însușit integral argumentele respective ale primei instanțe.

Pe această dimensiune, constată că, atât prima instanță cât și instanța de apel, nu au fost în stare să facă diferența dintre elementele care caracterizează latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută la art.285 alin.(3) Cod penal și respectiv latura subiectivă a acestei componente de infracțiune, or, din argumentul cheie care a fundamentat achitarea inculpatului Ungureanu Sergiu se desprinde că ambele instanțe au avut în vedere de fapt lipsa elementului laturii subiective a componentei de infracțiune - lipsa scopului și a intenției.

Reține că, prima instanță nu a explicat în sentință care element exact al laturii obiective a componentei de infracțiune lipsește în speța judecată.

Susține că, în cauza inculpatului Ungureanu Sergiu există cu certitudine acțiunea, adică fapta de chemări la nesupunere violență activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor. Consecințe ale faptei nu există însă legea penală nu impune necesitatea existenței acestora.

Soluția privind achitarea inculpatului Ungureanu Sergiu ar fi trebuit abordată atât de către prima instanță cât și de către instanța de apel din perspectiva elementelor laturii subiective a componentei de infracțiune-scopul și intenția, mai cu seamă că în actul de învinuire au fost reținute aceste elemente importante.

În acest sens, instanțele trebuiau să țină cont de faptul că un element esențial al vinovăției inculpatului Ungureanu Sergiu este dincolo de orice dubiu rezonabil este atitudinea sa față de scopul urmărit de elementul/valul protestatar din perioada derulării evenimentelor. Or, potrivit opiniilor doctrinare, pentru ca fapta să constituie infracțiune, să atragă aplicarea unei pedepse, nu este suficient ca ea să aparțină material făptuitorului, ci trebuie să fie imputabilă acestuia. Când fapta nu este comisă cu vinovăție, ea nu este imputabilă celui care a săvârșit-o, nu i se poate reține în sarcină.

La caz, în situația în care instanțele de fond insistă asupra lipsei unui element definitoriu a laturii obiective a componentei de infracțiune, acestea erau obligate în temeiul principiului asigurării caracterului legal și întemeiat al hotărârii judecătorești, să constate în mod obligatoriu identitatea acestui element lipsă.

Consideră că, au fost administrate suficiente probe care indică asupra faptului că inculpatul Ungureanu Sergiu, în zilele de xxxx, de pe contul său virtual denumit „Sergiu Ungureanu” de pe site-ul www.facebook.com (platformă de comunicare on-line) a inițiat sesiuni în direct în care a făcut chemări la nesupunere violentă activă forțelor de poliție la protestul anunțat/organizat de platforme politice în data de xxxx în municipiul Chișinău.

Judecând cauza inculpatului Ungureanu Sergiu, prima instanță dar și instanța de apel trebuiau în primul rând să constate în mod responsabil modalitatea de manifestare a comportamentului persoanei trase la răspundere penală, după care, să decidă dacă acest comportament comportă sau nu elemente prejudiciabile

Subsidiar, atât prima instanță cât și instanța de apel nu au fost foarte atente la conținutul îndemnelor făcute de către inculpatul Ungureanu Sergiu în cadrul sesiunilor on-line din zilele de 15, 21 și 23 indisponibilizare mobilizare

Informația despre protestul din xxxx este una de notorietate (este cunoscută publicului larg) și potrivit acesteia, soldat cu cauzarea de vătămări corporale colaboratorilor de poliție (27 polițiști răniți) și distrugerea parțială a primului nivel a clădirii Parlamentului Republicii Moldova (daune materiale estimate la suma de 750 000 lei). Este important aici să se rețină că violențele în cazul respectiv au fost provocate de către protestanți, fapt constatat prin sentințe de condamnare (exemplul cauza nr. xxxx nr. PIGD xxxx examinată de către Judecătoria municipiului Chișinău) rămase definitive.

De către inculpatul Ungureanu Sergiu în cadrul sesiunilor on-line a modalității de aplicare de către protestanți a violenței fizice în cadrul unui protest anterior (materializat prin scene de violență aplicate de către protestatari în coraport cu colaboratorii de poliție) inculpatul a urmărit un scop ilegal, inculpatul fiind conștient că starea de spirit a unei mulțimi poate fi manipulată în vederea aplicării violenței în scopul obținerii dezideratelor care stau la originea organizării protestelor.

Prima instanță dar și instanța de apel trebuiau să facă apel la știința criminalisticii și respectiv a psihologiei judiciare și să înțeleagă că în ceea ce privește comportamentul mulțimii, rolul principal îi revine comunicării, influențând în mod activ starea de spirit și activitățile participanților.

Instanța de apel neîntemeiat a omis stabilirea tuturor chestiunilor de drept la încadrarea juridică a faptei incriminate inculpatului Ungureanu Sergiu. Astfel, fiind sesizată de către procuror în vederea verificării legalității sentinței, instanța de apel urma să stabilească dacă prima instanță a constatat corect toate circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea corectă a cazului și aflarea adevărului obiectiv.

În speță, considerând neîntemeiat că lipsește unul din elementele infracțiunii și anume latura obiectivă prima instanță a conchis că, nu mai este necesar în continuare a se expune la următoarele elemente constitutive ale infracțiunii care urmau a fi stabilite pentru încadrare. Abordarea respectivă a primei instanțe a fost acceptată tacit de către instanța de apel ca fiind una motivată, în condițiile în care doctrina dreptului penal dar și legea de procedură penală obligă instanțele la o examinare și apreciere multilaterală circumstanțelor de fapt și de drept a fiecărei cauze care conține o acuzație penală, sub sancțiunea nulității hotărârii actului judecătoresc pe temeuri de nemotivare.

Instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale și practica judiciară constantă cu privire la forma și specificul întocmirii hotărârilor judecătorești, admitând în conținutul deciziei pronunțate a unor raționamente care nu sânt compatibile cu criteriile stabilite pentru întocmirea actelor oficiale.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, completul de judecată consideră că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de către titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Completul de judecată atestă că, procurorul face referință la eroarea prescrisă la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.

Completul de judecată conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, reieșind din lucrările dosarului, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de respingere a apelului procurorului și menținerea sentinței primei instanțe prin care Ungureanu Sergiu învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, concluzia la care a ajuns instanța de apel în urma verificării probelor apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală și a circumstanțelor cauzei, conformându-se cerințelor art.414 Cod de procedură penală, a emis o decizie care cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de către procuror în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în respectiva decizie.

Completul de judecată menționează că, soluția instanței de apel privind menținerea sentinței primei instanțe, prin care Ungureanu Sergiu învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.285 alin.(3) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, este una corectă și argumentată, motivare pe care instanța de recurs o însușește, astfel respingând alegațiile procurorului precum că, în viziunea părții acuzării probele dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Or, instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe care să dovedească faptul că Ungureanu Sergiu a comis fapta manifestată prin dezordini în masă, adică chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor.

Deci, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat și expus situația de fapt și de drept reținută, just concluzionând că, acuzațiile aduse lui Ungureanu Sergiu nu reflectă un caracter penal și sunt contrare garanțiilor prevăzute de art.6 paragraful 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, din care rezultă că, dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Totodată, instanța de apel justificat a conchis că, acuzațiile aduse inculpatului Ungureanu Sergiu nu au putut fi confirmate, or, din probatoriul administrat nu au fost expuse careva chemări de inculpat în acest sens, ci doar modalitatea de protecție împotriva violenței.

Completul de judecată reține că, instanța de apel în decizia de menținere a sentinței, a constatat că nu au fost comise careva erori de fapt și de drept, cu atât mai mult că prima instanță corect și justificat și-a modificat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs atestă că, nu a fost constatată fapta criminală ca fiind săvârșită de către Ungureanu Sergiu în raport cu prevederile art.285 Cod penal și elementele componenței de infracțiune – latura obiectivă și latura subiectivă.

Având în vedere cele menționate, completul de judecată consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Completul de judecată apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurentului și reiterează că, invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând decizia atacată, completul de judecată apreciază că, aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art.6 CEDO.

Completul de judecată reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate de către partea acuzării, în opinia cărora acestea dovedesc vinovăția inculpatului Ungureanu Sergiu în cele incriminate ei. Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către inculpat, toate au fost apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurentului, se reiterează că acestea se referă doar la modul de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expun conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchid că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil, prin care se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Completul de judecată consemnează că, verificând cele imputate inculpatului Ungureanu Sergiu, instanța de apel a conchis corect că având în vedere că lipsește unul din elementele infracțiunii și anume latura obiectivă, nu pot fi încadrate acțiunile inculpatului conform art.285 alin.(3) Cod penal, „dezordini în masă, adică chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor”.

În acest context, instanța de recurs reține dispozițiile art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit cărora, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, completul de judecată apreciază ca justificate concluziile instanței de apel, deoarece probele prezentate de către partea acuzării în vederea susținerii învinuirii înaintate inculpatului, nu sunt certe și concludente sau de natură ce ar permite formarea unei concluzii justificate, în vederea stabilirii culpei în comiterea unei fapte prejudiciabile prevăzute de norma art.285 alin.(3) Cod penal.

Completul de judecată a stabilit că, cumulul de probe cercetat și analizat în cauza

deferită judecării, circumstanțele stabilite în prezenta speță, au fost deplin cercetate de instanța de apel ce i-a permis de a ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului Ungureanu Sergiu nu întrunesc latura obiectivă și subiectivă ale infracțiunii prevăzute la art.285 alin.(3) Cod penal.

Astfel, completul de judecată conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, completul de judecată nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Ungureanu Sergiu xxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Miron Aliona